

اولویت بهره‌مندی مناطق کمتر توسعه‌یافته به‌ویژه جمعیت‌های ساکن در حاشیه شهرها در صدر فعالیت و توجه خود قرار داده‌ام...

۳۳ درد دل‌های تکراری

و اما گفت‌وگو با برخی از ساکنان این مناطق از کوی ولیعصر و مطهری گرفته تا اسلامشهر، حصار، خضر، جنت و دیگر مناطق حاشیه‌ای بیشتر مؤید مطالبه و درخواست از مسؤولان برای توجه به بهداشت و سلامت حاشیه‌نشین‌ها در قالب، تجهیز و توسعه خانه‌های بهداشت متناسب با جمعیت و نیازها از یک‌سو و رسیدگی به حال‌روزر عمومی محلات، مدارس و اماکن تجاری و مسکونی است.

از خانه‌هایی که به دلیل شرایط داخلی‌شان باید هرچه زودتر پاک‌سازی شوند تا کوچه‌هایی که هنوز لوله‌کشی فاضلاب ندارند، کانال‌های رهاشده و هنوز کمبود سطل‌های زباله و جمع‌آوری آن‌ها و از همه مهم‌تر کمبودهای ویژه در خانه‌های بهداشت و صالبتنه وضعیت مدارس در قالب توجه به نظافت فردی دانش‌آموزان و موضوع دستشویی و آبخوری‌ها که البته به دلیل ابتدای برخی از والدین معناد و ناهنجار به بیماری‌هایی همچون هپاتیت و ایدز، همیشه نگرانی‌هایی از جنس خاص وجود دارد.

هرچند که بسیاری از این موارد نیز عموماً در قالب بهداشت فردی باید در منازل و از سوی خانواده‌ها موردتوجه قرار گیرد، بااین‌حال وقتی بسیاری از این افراد به دلیل فقر و عدم توانایی مالی امکان تهیه وسایل پیشگیری و درمان از قبیل حمام، دستشویی، مواد شوینده و ضدعفونی‌کننده و غیره را ندارند و در باقیی موارد نیز فقط به‌صورت مقطعی و دوره‌ای و صرفاً بنا بر اضطرار به این موضوعات توجه می‌کنند، پس ناگزیر باید به فکر چاره‌ای دیگر بود.

از منظر تحلیلگران، حاشیه‌نشینان به‌عنوان درصد مهمی از جمعیت شهری ایران و متعاقباً همدان با مشکلات عدیده‌ای در بهداشت و سلامت روبه‌رو هستند که می‌توانند سلامت خود و شهروندان را با خطر جدی مواجه کنند، زیرا بر اساس داده‌های آمار، نرخ بیماری‌های عفونی، واگیردار و یا صنفی در این مناطق بسیار بالاتر از دیگر مناطق شهری است مضاف بر اینکه به لحاظ بهداشت روانی نیز به دلیل سالاد بودن نرخ برخی آسیب‌های اجتماعی از قبیل فحشا، دزدی، اعتیاد، فروش و مصرف مشروبات الکلی، دعواً و درگیری و غیره بسیار بالاست؛ بنابراین مسؤولان امر می‌بایست با در نظر گرفتن سیاست‌های پیشگیرانه و برخورد منطقی به توسعه اجتماعی حاشیه‌های شهر و متعاقباً بهسازی بهداشتی و توانمندسازی مردم با نگاه به تجارب جهانی اقدام کنند.
موضوعی که اگرچه ممکن است در ابتدا پرهزینه و زمان‌بر به نظر برسد اما قطعاً در صورت اجرا می‌تواند در میان‌مدت ضمن کاهش چشمگیر هزینه‌های کلان درمانی، متعاقباً محیطی قابل قبول و پذیرفتنی را در حوزه سلامت بهداشت برای عموم شهروندان فراهم کند.

سازمان‌ها، نهاده‌ا و ارگان‌هایی که دائماً در رسانه‌ها و اخبار از فعالیت‌های آن‌چنانسی خود در خصوص رفع مشکلات حاشیه‌نشین‌ها در قالب پیشرفت ۹۵ درصدی فاضلاب، راه‌اندازی درمانگاه شبانه‌روزی با اختصاص آمبولانس، راه‌اندازی خانه بهداشت و موارد دیگر خبرها داده‌اند چنانکه انسان به وهم و گمان می‌افتد که با این حساب در حال حاضر همه مشکلات و مطالبات این مناطق و ساکنان آن‌ها حل‌شده و دیگر جای نگرانی نیست؛ اما غافل از اینکه واقعیت پشت پرده این‌همه تبلیغات و هیاهو همان مثل «شنیدن کی بود مانند دیدن» است، گو اینکه برای درک این واقعیات فقط کافی است تا مسؤولان کمی قدم زنجه کرده و بدون خدم‌وحشم، مقدمه‌چینی و قلم انتخاب‌های از قبل تعریف‌شده سری به این مناطق بزنند تا ببینید در این مناطق چه می‌گذرد.

از رواناب راه‌های وسط کوچه‌ها تا زباله‌ها و پسماندهای رهاشده در آن‌ها چنانکه گویی زیر این کوچه‌ها هم پر است از چاه‌های فاضلاب و البته خانه‌هایی که گاهی محل زندگی مشترک با حیوانات شده، بدون حمام و دستشویی مناسب و بدتر از همه بچه‌هایی که بعضی از آن‌ها ماه‌به‌ماه رنگ حمام سن و جنسیت و یا حتی فرهنگ می‌تواند با خود سرهایشان نیز جولانگاهی برای شش‌ها و کک‌ها؛ و یا مادرانی که نتوانایی مالی برای چکاپ زنا‌ه و درمان برخی بیماری‌های متأثر از زایمان‌های متعدد را ندارند و یا داستان شیوع ایدز و هپاتیت و برخی بیماری‌های دیگر که در پی وجود رفتارهای ناهنجار کنترل نشده و یا اعتیاد به آن مبتلا هستند.

حال اگر از سوءتغذیه و وضعیت بهداشت داخلی منازل، فقدان پایش و نظارت‌های بهداشتی بر محیط و غیره هم بگذریم اما از حقیقتی که بسیاری از کارشناسان و مسؤولان حوزه بهداشت و درمان نیز به آن اذعان داشته و نسبت به خطرات شیوع و پمپاز بعضی از بیماری‌ها به داخل شهرها هشدار می‌دهند، نمی‌توان به‌سادگی گذشت؛ که صرفاً به دلیل عدم وجود خانه‌های بهداشت کارآمد و مجهز و یا فقدان سیستم‌های پایش درمانی هر لحظه در حال گسترش است.

البته نباید فراموش کرد که این وضعیت نیز در حالی است که بر اساس قانون، برنامه پنجم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی را موظف کرده بود که «سامانه خدمات جامع و همگانی سلامت» را مبتنی بر خدمات اولیه سلامت، محوریت پزشک خانواده و نظام ارجاع، خرید راهبردی خدمات، واگذاری امور تصدی‌گری را رعایت ماده ۱۳ قانون مدیریت خدمات کشوری و با تأکید بر پرداخت مبتنی بر عملکرد، در طرح تحول سلامت حوزه بهداشت و با

حاشیه‌نشینی، زندگی در مرز خطر

خود محلی از تأمل و تحلیل دارد اما قطع به یقین به‌صورت ویژه و به‌عنوان فراگیرترین موضوع که تقریباً همه ساکنان این مناطق را خارج از محدوده سن و جنسیت و یا حتی فرهنگ می‌تواند با خود درگیر کرده و به انحصای مختلف اعم از فردی و گروهی تحت تأثیر قرار دهد مقوله بهداشت عمومی و محیطی است که عموماً نیز به‌واسطه بی‌توجهی یا در انتهای فهرست مشکلات و یا در حاشیه‌های دور تراز متن قرار گرفته‌است.

زباله‌ها و فاضلاب منازل که در کوچه‌ها رهاشده‌اند، خانه‌های بهداشتی که عملاً جوابگوی مراجعان نیستند. وجود سوءتغذیه، چاه‌های فاضلاب، کانال‌های روباز و متعفن، نگهداری، ذبح و فروش گاوچران در برخی منازل، وجود بیماری‌های واگیردار قارچی و پوستی در بین برخی ساکنان، فقدان مایع دستشویی و یا قطع آب در مدارس، عرضه لبنیات فله‌ای و غیر استریل و موارد مشابه دیگر که تنها گوشه‌ای است از روایت وضعیت نامناسب بهداشت عمومی و فردی در مناطق حاشیه‌ای و کمبود خدمات اولیه درمانی در سکونت‌گاه‌های غیررسمی که نه‌فقط به شیوع برخی از بیماری‌های واگیر و غیرواگیر در این مناطق منجر شده بلکه باعث پمپاز برخی از آن‌ها نیز به درون شهرها می‌شود.

با توجه به این مقدمه نسبتاً طولانی اگر نگاهی هرچند گذرا و سطحی بر وضعیت حاشیه‌نشین‌های همدان داشته باشیم قطعاً متوجه خواهیم شد که اکنون در چه وضعیتی بسر برده و چقدر تا رسیدن به آن سطح که موردنظر این نوشتار و ایضا متولیان بهداشت و سلامت جامعه است، فاصله دارد!

گو اینکه در این میان نیز کم نیستند دستگاه‌ها،

جمع‌آوری آ‌را با کوله‌باری از وعده و قول‌های نیمه‌بند نه‌چندان لازم‌الاجرا به این مناطق سری زده و پس از استحصال نتیجه دلخواه و بهره‌برداری لازم، بازمه رفته‌اند تا در دورترین نقاط از دسترس این مردم قرار گیرند.

البته نباید از این واقعیت نیز غافل بود که حاشیه‌نشینان در اصل مولود یک بی‌نظمی و بی‌قواری اجتماعی و همچنین عدم تمکین مهاجران و ساکنان اولیه این مناطق به مقررات شهرسازی و نظام‌مهندسی است، بااین‌حال امروزه همین مناطق میزان هزاران نفر از شهروندانی هستند که نمی‌توان آنان را نادیده گرفت و یا به بهانه ساخت غیرقانونی منزل از خدمات شهر و اجتماعی محروم‌شان کرد.
پیش‌اززمانی که صحبت از خدمات اجتماعی به میان می‌آید منظور استخر، سونا، جکوزی، مرکز خرید، کتابخانه، پارک و یا دیگر مراکز تفریحی نیست، بلکه موضوع تأمین همان نیازهای به‌ظاهر کمالات فاضلاب، برق و گاز، آسفالط معابر و یا جمع‌آوری زباله از سطح محلات است که معمولاً می‌باید بدون تمسّاس و تضرع از طرف ساکنان، متولیان به فکر تأمین و انجام آن‌ها باشند، اما ظاهراً و واگذاری رacht این خدمات است که باعث می‌شود یکی از شیوه‌ها و شگردهای تنبیه این ساکنان در قبال ساخت منزل غیرقانونی، همین عدم تخصیص امکانات ساده و اولیه نیز محروم هستند.
واقع امر این است که موضوع نبود و کمبود ابتدایی‌ترین امکانات شهری در این مناطق، بارها و بارها صدای اعتراض ساکنان این مناطق را درآورده، اما نه گوش شنوایی پیدا‌شده و نه چشم بینایی مگر در ایام انتخابات و برخی مناسبت‌های تشریفاتی و مسؤولان و مدیران برای گرفتن عکس تبلیغاتی و

با مسائل اجتماعی از قبیل اشتغال غیررسمی، دست‌فروشی، تکدی‌گری، فروش مواد مخدر و موارد دیگر دائماً مشکلاتی را نیز در حوزه‌های مختلف اداری، مدیریتی، انتظامی و حتی سیاسی برای نهاده‌ا، سازمان‌ها و برنامه‌ریزان ایجاد می‌کند؛ و این یعنی جمعیت حاشیه‌نشین به دلیل مضللات خاص خود از قبیل بیکاری، محرومیت، احساس تبعیض و بی‌عدالتی از این قابلیت و استعداد برخوردار است که به‌صورت ناخواسته و غیرارادی به‌عنوان موتور محرکه رویدادهای اجتماعی، سیاسی، امنیتی و غیره ایفا نقش کرده و یا مورد بهره‌برداری سوء قرار گیرد.
موضوع اینجااست که در صورت بی‌توجهی و عدم هوشیاری مسؤولان و متولیان، استمرار این اختلافات و تبعیضات، ناخواسته منجر به بروز تضادهای و شکاف‌های عمیقی بین ساکنان این مناطق با شهر خواهد شد که شاید تا پیش‌ازاین وجود نداشته، اما این تصور وجود دارد که ممکن است در آینده به انحصای مختلف و چشمگیری به بروز رسیده و یا تشدید شود.

البته نکته بسیار مهمی که در این میان نباید از آن غافل بود این است که باوجود همه تلاش‌ها و برنامه‌ریزی‌ها اما مسائل و مشکلات حاشیه‌نشینی واقعیت‌های گریزناپذیری هستند که صدالبته هیچ‌گاه به‌صورت کامل از بین نمی‌روند؛ اما نباید باعث شود تا از توجه به مسائل آنان شانه خالی کرده و یا مطالبات آن‌ها به فراموشی سپرده شود.

تنبیه غیررسمی برای سکونت غیررسمی

در حال حاضر حدود ۱۵ سال از زمان آغاز طرح توانمندسازی محلات حاشیه همدان (سال ۱۳۸۳) می‌گذرد گو اینکه به گفته مسؤولان و متولیان، در این سال‌ها و در چهارچوب طرح توانمندسازی، مبالغی بیش از ده‌ها میلیارد تومان برای توسعه زیرساخت‌ها و ارتقای سطح کمی و کیفی زندگی ساکنان در پنج محله حاشیه‌ای شهر همدان هزینه شده، اما نه‌فقط به اعتقاد ساکنان بلکه به اذعان بسیاری از کارشناسان و صاحب‌نظران در این حوزه، این طرح آن‌گونه که انتظار می‌رفت موفق نبوده و درنتیجه دستاوردهای آن، چندان چنگی به دل نمی‌زد، مناطق که کم‌اکان و پس از گذشت چند دهه همچنان از داشتن برخی امکانات ساده و اولیه نیز محروم هستند.

واقع امر این است که موضوع نبود و کمبود ابتدایی‌ترین امکانات شهری در این مناطق، بارها و بارها صدای اعتراض ساکنان این مناطق را درآورده، اما نه گوش شنوایی پیدا‌شده و نه چشم بینایی مگر در ایام انتخابات و برخی مناسبت‌های تشریفاتی و مسؤولان و مدیران برای گرفتن عکس تبلیغاتی و کسب ۱۳ نشان رنگارنگ توسط ورزشکاران پیوند اعضای همدان در مسابقات جهانی نیوکاسل

سپهرغرب، گروه ورزشی: یک کارشناس فوتسال گفت: تیم شاهین کرمانشاه باوجود مربی به دو برد دست پیدا کرده، اما ادامه این روند نیازمند یک کار فنی قوی است.
هادی سلیمانی در خصوص بردهای اخیر تیم شاهین کرمانشاه در رقابت‌های لیگ برتر فوتسال کشور و جدا شدن این تیم از انتهای جدول رده‌بندی، اظهار کرد: روند حرکت رو به جلو در تیم شاهین در شرایط فعلی کاملاً مشهود است و بازیکنان این تیم به این خودباوری رسیده‌اند که تیم‌های لیگ برتر فوتسال چیز فوق‌العاده و عجیبی در خود ندارند و توانایی پیروزی در مقابل آن‌ها در این بازیکنان وجود دارد.

وی ادامه داد: بازیکنان تیم شاهین کرمانشاه علاوه بر دارا بودن فنی مناسب، چندین سال است که در کنار یکدیگر بازی می‌کنند و از هماهنگی و انسجام خوبی برخوردار هستند، اما به علت استرس و بار روانی، عملکرد خوبی از خود نشان نداده و تیم موفق به کسب نتیجه در مقابل حریفان خود نمی‌شد.

این کارشناس فوتسال با اشاره به حضور مربی در کنار این تیم، یادآوری کرد: با توجه

سپهرغرب، گروه شهر - عباس سریشی: موضوع بهداشت عمومی و سلامت حاشیه‌نشینانی باوجود داشتن اهمیت حیاتی، اما همیشه یا در انتهای لیست مشکلات قرار داشته و یا در حاشیه‌های دور تراز متن.

به عقیده بسیاری از صاحب‌نظران و تحلیلگران، به‌موازات تداوم شهرنشینی، عدم تناسب واحدهای مسکونی با ساکنان و متعاقباً افزایش تقاضای مسکن و نیز بنیه اقتصادی ضعیف افراد تازه‌واردی که توان خرید و اجاره خانه در مناطق اصلی شهر از آنان سلب شده، ناگزیر حواشی شهرها به مکانی برای اسکان غیررسمی این افراد مبدل می‌شود.
مضاف بر اینکه توجه به وضعیت کلان‌شهرها، مراکز استان‌ها و حتی برخی شهرهای درجه‌دو متوسط استان‌ها نیز به‌خوبی مؤید این حقیقت است که امروزه حاشیه‌نشینی و اسکان غیررسمی جزء چند معضل اصلی، گسترده و رو به رشد در صدر مشکلات اجتماعی است که ناگزیر تبعات بسیاری را گریبان‌گیر جامعه و کشور کرده‌است.

برخی صاحب‌نظران معتقدند اگرچه تلاش دولت (قبلی و فعلی) برای توسعه مساکن مهر نیز در راستای حل این مشکل بوده و هزینه‌های بسیار کلانی را نیز بر جامعه تحمیل کرده اما صرفاً به دلیل فقدان نظارت و رعایت اصول شهرسازی نه‌فقط این راهکار نیز در نیمه‌راه زمین‌گیر شده، بلکه به دلیل بلاکلیفی این دست راهکارها و پروژه‌ها، شواهد نتایج تحقیقات میدانی نیز حکایت از تمایل مجدد برخی اقشار ضعیف برای پناه بردن به حاشیه‌نشینی دارد.

همچنین تحلیلگران بر اینن عقیده‌اند که طی چند سال گذشته، افزایش اجاره‌بها در داخل شهرها نیز باعث شده تا گرایش به حاشیه‌نشینی (صرفاً با توهم ارزان‌تر بودن اجاره خانه) افزایش یابد و این در حالی است که نه‌تنها بسیاری از حاشیه‌نشین‌های موجود در کشور ما از زیرساخت‌های توسعه، رفاه، خدمات بهداشتی و درمانی و آموزشی برخوردار می‌شوند بلکه به دلیل ناهمگونی فرهنگی، ضعف اقتصادی و محرومیت‌های اجتماعی ساکنان، بستر بسیار مناسبی برای ظهور و بروز انواع و اقسام ناهنجاری‌ها و آسیب‌ها در این مناطق ایجاد شده‌است.

درواقع وجود نابرابری درزمینهٔ وضعیت اشتغال و درآمد، توسعه مناطق، مهاجرت از روستا به شهر، نابرابری جمعیت بین شهر و روستا و موارد دیگر باعث تشدید معضل حاشیه‌نشینی شده به‌نوعی که مبتنی بر برخی آمارهای غیررسمی، در حال حاضر جمعیتی نزدیک به ۲۰ میلیون نفر (۲۵،۱ درصد جمعیت کل کشور) در گستره‌ای نزدیک به ۵۰۰ هزار هکتار از سکونت‌گاه‌های غیررسمی در حال زندگی هستند و این بدان معناست که هم‌اکنون رنگ خطر ناشی از حاشیه‌نشینی، بلندتر از سال‌های قبل به صدا درآمده‌است.

کسب ۱۳ نشان رنگارنگ توسط ورزشکاران پیوند اعضای همدان در مسابقات جهانی نیوکاسل

سپهرغرب، گروه ورزشی: ملی‌پوشان همدانی تیم پیوند اعضای کشورمان در رقابت‌های جهانی، موفق به کسب ۱۳ نشان رنگارنگ شدند.

به گزارش سپهرغرب به نقل از روابط عمومی اداره کل ورزش و جوانان استان، بیست و دومین دوره مسابقات جهانی پیوند اعضا و بیماری‌های خاص از ۲۶ مرداد تا دوم شهریورماه با حضور دو هزار و ۵۰۰ ورزشکار از ۵۶ کشور به میزبانی شهر نیوکاسل در کشور انگلیس برگزار شد و کاروان ۶۰ نفره ایران با کسب ۲۶ مدال طلا، ۲۶ نقره و ۲۳ برنز در جایگاه سوم ایستاد.

در این رقابت‌ها ورزشکاران پیوند اعضای همدان هشت نشان طلا، چهار نقره و یک برنز کسب کردند. در بخش دویل رشته پتانک، بهاره بیگی و الهام محمدی‌تقدیر موفق به کسب نشان طلا شدند و مریم فریدونی همراه دیگر ورزشکار کشورمان صاحب مدال نقره شد.

در بخش انفرادی رشته پتانک این رقابت‌ها نیز مصطفی آرمزد و الهام محمدی‌تقدیر مدال نقره کسب کردند.

در رشته تنیس روی میز در رده‌بندی انفرادی، الهام محمدی‌تقدیر طلا گرفت و در همین رده سنی، معصومه برجی نشان برنز را کسب کرد.

در رده سنی ۱۸ تا ۲۹ سال انفرادی نیز بهاره بیگی به مدال نقره دست یافت.

در دویل تنیس روی میز، بهاره بیگی و الهام محمدی‌تقدیر در رده سنی ۱۸ تا ۲۹ سال طلا گرفتند و در رده سنی ۳۰ تا ۳۹ سال، معصومه برجی به همراه معصومه صفری ملی‌پوش کشورمان به نشان طلا دست یافتند.

سازمان آگهی و بازرگانی

خبر

به مناسبت گر امیداشت هفته دولت در شهرستان ملایر برگزار شد: جشنواره تابستانه استانی شنا ویژه بانوان

سپهرغرب، گروه ورزشی: تیم‌های ملایری در جشنواره تابستانه استانی شنا ویژه بانوان گرامیداشت هفته دولت خوش درخشیدند. به‌مناسبت گرامیداشت هفته دولت به همت هیئت شای شهرستان ملایر، همکاری مسؤول امور ورزش بانوان اداره ورزش و جوانان، هیئت شای استان و مدیریت استخر سقیفه، جشنواره تابستانت شای استان ویژه بانوان در استخر سقیفه برگزار شد.

۹۰ نفر از ورزشکاران سراسر استان در قالب تیم‌هایی از شهرستان‌های همدان، ملایر (سه تیم از استخر تختی، سقیفه و حجاب)، توپسرکان و همچنین شهرستان بروجرد از استان لرستان در ده‌های سنی خردسالان، نونهالان و نوجوانان در این جشنواره شرکت کردند و برای کسب مقام و رتبه برتر این مسابقات با هم به رقابت پرداختند. در پایان، تیم‌های تختی به مربیگری سهیلا زندیه، سقیفه به مربیگری ساره عبدی و حجاب به مربیگری یاسمن به‌امشاد به ترتیب به مقام‌های اول تا سوم این جشنواره دست یافتند. گفتنی است، ساره عبدی، شهزاد افکار، نعیمه روزبهانی، مائده بیات، فاطمه نجفی، فاطمه جعفری و سهیلا زندیه داوران این جشنواره را بر عهده داشتند که با قضاوت و داورى عادلانه خود در این جشنواره تابستانه خوش درخشیدند.

اعزام تیم سه‌گانه آقایان و دوگانه بانوان به مسابقات المپیاد استعدادهای برتر ورزشی اعزام می‌شوند.

رئیس فدراسیون بوکس اظهار کرد: در همه ده‌های سنی بوکس کشور، ورزشکاران بااستعدادی داریم و یکی از امیدهای ما در نوجوانان برای کسب مدال طلا در آسیا یک ورزشکار کردستانی است.

وی اذعان کرد: رویکرد وزارت ورزش و جوانان بر مبنای پشتوانه‌سازی برای تیم‌های ملی است و این تدبیر برای سننین پایه تمام رشته‌های ورزشی که سال‌ها مغفول واقع شده بودند، اندیشده شده‌است.

رئیس فدراسیون بوکس با اشاره به برگزاری دومین المپیاد استعداد‌های برتر نونهالان کشور در رشته بوکس، افزود: این المپیادها می‌تواند یکی از عوامل اصلی شود زیرا این المپیاد در بیشتر از ۵۰ رشته ورزشی برگزار می‌شود و علاوه بر استعدادیابی، ناب بوکس، جنبه رقابتی آن هم می‌تواند بر کیفیت آن تأثیر مثبتی داشته باشد.

گفتنی است، دومین المپیاد استعداد‌های برتر نونهالان کشور در رشته بوکس با حضور ۵۲۰ ورزشکار از استان‌های سراسر کشور و دو منطقه آزاد کیش و اروند، روز جمعه در سفر

آغاز شد و رئیس فدراسیون بوکس نیز به دلیل برگزاری این المپیاد در سفر حضور دارد.

تیم شاهین برای پیشرفت به یک کادر فنی قوی نیاز دارد

نیازمند یک مجموعه کامل در کنار تیم است و بدون اینن امکانات نمی‌توان در ادامه راه موفق بود.

سلیمانی در پایان، اذعان کرد: این تیم برای تکمیل کادر فنی خود باید هرچه زودتر اقدام کند، چراکه اگر شاهین کرمانشاه یکبار دیگر در چالش و بحران قرار گیرد به‌راحتی نمی‌توان آن را از بحران خارج کرد.

نقش حضور مربی شاهین در بردهای اخیر کاملاً مشهود است

یکی دیگر از کارشناسان فوتبال نیز ابراز کرد: حضور مربی بومی استان در کنار تیم شاهین کرمانشاه ثابت کرد که اگر فضای فعالیت برای مربیان بومی استان فراهم شود قطعاً شاهد کسب نتیجه لازم توسط آن‌ها هستیم.

ساسان سهمایی تصریح کرد: اگر امکانات و شرایطی که برای مربیان غیربومی در استان فراهم می‌شود در اختیار مربیان داخلی استان قرار بگیرد شاهد کسب نتیجه توسط تیم مربیان هستیم و عملکرد اخیر تیم شاهین با حضور حسین همتیان این مسئله را ثابت کرد. وی گفت: مربی تیم شاهین سابقه سال‌ها فعالیت در کنار این تیم را دارد و توانست با برنامه‌ریزی روانی، فشار عصبی بر روی بازیکنان

به شناختی که حسین همتیان از خصوصیات اخلاقی و فنی بازیکنان تیم دارد حضور او در کنار تیم شاهین سبب شده بار روانی از روی دوش بازیکنان برداشته شده و این تیم موفق به کسب برد در رقابت‌های لیگ برتر شود.

سلیمانی با بیان این مطلب که ادامه این روند نیازمند حضور کادر فنی کامل در کنار تیم است، عنوان کرد: حسین همتیان در کنار تیم شاهین توانست به چند برد دست پیدا کند، اما این مربی برای ادامه فعالیت خود به یک کادر فنی قوی و آنالیزی کامل نیاز دارد و قطعاً بدون آن‌ها نمی‌تواند در ادامه راه موفق باشد.

این کارشناس فوتسال با اشاره به ساختار سایر تیم‌های حاضر در مسابقات، ادامه داد: هر تیم قوی و موفق، در زمین مسابقه نیازمند تیم کامل آنالیزی و فنی در بیرون زمین است تا بتواند در مباحث فنی، تیم را باری کند، این مسئله در سایر تیم‌های لیگ برتر کاملاً مشهود است و نمی‌توان با یک مربی تمام‌بازدهان تیم را فراهم کرده و نتیجه لازم را کسب کرد. وی خاطرنشان کرد: بازیکنان تیم در یک فصل به آنالیز فنی نیاز دارند، به برنامه‌ریزی، تمرین، ایجاد انگیزه، برآوردن خواسته‌ها و امکانات تمرین نیاز دارند و تأمین این موارد،

رئیس فدراسیون بوکس در سقز:

بوکس ایران را به جایگاه واقعی آن در جهان می‌رسانیم

از گذشته نسبت به این رشته ورزشی دانست و افزود: در ادوار گذشته بوکس ایران از مسابقات قهرمانی جهان غقب ماند که یکی از دلایل آن رویکرد ارکان مدیریتی در حوزه ورزش و رشته بوکس بود.

نثوری تأکید کرد: وظیفه فدراسیون استعدادیابی، دعوت از استعداد‌ها، آموزش مربیان، داوران و ارتقای سطح فنی افراد مستعد بوکس در سراسر کشور است که برای این کار در قالب اردوهای مختلف، اعزام به مسابقات ملی و بین‌المللی صورت می‌گیرد و حوزه ساخت‌وساز در حیطه وظایف ادارات کل و وزارت ورزش و جوانان است.

رئیس فدراسیون بوکس یادآوری کرد: علاوه بر این برنامه‌ها، باید سازوکاری را برای نشان دادن چهره خوب این ورزش در جامعه در نظر بگیریم، نخیه پروری را در دستور کار خود قرار دهیم و نخیه‌سوزی را از بین ببریم.

وی ادامه داد: کردستان را به‌عنوان یکی از مناطق مستعد پرورش استعداد‌های رشته بوکس و تأمین‌کننده نفرات اصلی تیم ملی شناسایی کردیم و در این راستا می‌بایست برای تقویت بوکس این خطه اهتمام بیشتری داشته باشیم.

نثوری اضافه کرد: سرمایه‌گذاری در این استان‌ها به‌عنوان سرمایه‌گذاری برای تیم ملی

است و آینده بوکس ایران را تضمین می‌کند، بنابراین باید در راستای تقویت ورزشکاران، مربیان و داوران رشته بوکس این خطه تلاش کنیم.

رئیس فدراسیون بوکس تصریح کرد: رویکرد فدراسیون بوکس، جاری کردن ورزش بوکس در همه استان‌های کشور به‌ویژه در استان‌هایی است که نتوانند نفرات برتر را پرورش دهند تا در قامت قهرمانان ملی ما ظاهر شوند، در همین راستا استان‌هایی را به‌عنوان مناطق مستعد شناسایی کرده‌ایم که یکی از آن‌ها، کردستان است.

وی با بیان اینکه این مسابقات علاوه بر ایجاد شور و نشاط و انگیزه، موجب افزایش ورزشکاران در این رشته ورزشی می‌شود، گفت: کردستان و سقز را با توجه به تجارب در برگزاری مسابقات کشوری و ظرفیت‌های خوب پرورش ورزشکاران بااستعداد برای برگزاری المپیاد بوکس و برپایی اردوی تیم ملی انتخاب کردیم.

نثوری با اشاره به اینکه برگزاری مسابقات در جای‌جای ایران یکی دیگر از اهداف فدراسیون بوکس برای تربیت ورزشکاران این رشته است، یادآوری کرد: با برگزاری این مسابقات در کردستان، قابلیت‌های قسمتی دیگر از این مرزوبوم را شناسایی و معرفی می‌کنیم و علاوه بر این،